



Datum	: 20 maart 2002	Nummer PS	: PS2002REG05
Dienst/sector	:	Commissie	: Awb-adviescommissie PS
Registratienummer	: 2002REG000523i	Rapporteur:	: drs. P. Wagenaar

---

**Titel:** beslissing op bezwaren tegen aanwijzing van Zevenhuizen als baggerstortlocatie in het streekplan

---

### **Inhoudsopgave**

Samenvatting	pag. 1
Ontwerpbesluit	pag. 3
Toelichting	pag. 5
Bijlagen:	pag. 7 : advies pag. 13: verslag hoorzitting

---

### **Samenvatting**

Tegen de aanwijzing van Zevenhuizen als baggerstortlocatie bij de tweede partiële herziening van het streekplan zijn bezwaren ingediend. De behandeling daarvan is aangehouden in afwachting van uw beslissing inzake het baggerbergingsplan op 10 december 2001, waarmee u de aanwijzing heeft bevestigd.

De bezwaren betreffen de nadelige gevolgen van de aanleg van de stortplaats voor de omwonenden. Die wegen echter niet op tegen de noodzaak deze stortplaats te hebben. De keuze voor de stortlocatie is zorgvuldig voorbereid.

Bij de bevestiging van de aanwijzing heeft u tevens besloten tot het verkleinen van het aangewezen gebied met ongeveer een hectare, om de afstand tot de aaneengesloten bebouwing van het komende Vathorst in elk geval op 500 meter te houden. In dat opzicht kunnen de bezwaren als gegrond worden beschouwd.

Voor het overige wordt geadviseerd de bezwaren ongegrond te verklaren en de aanwijzing in stand te laten.



## Ontwerp-besluit

Besluit van provinciale staten van Utrecht van 8 april 2002 op bezwaren tegen aanwijzing van Zevenhuizen als baggerstortlocatie in het streekplan

Provinciale staten van Utrecht;

Gelezen de bezwaarschriften van:

- de Belangengroep Geen Uitbreiding Stort van 15 december 1999,
  - de heren A.J.P. Hilhorst en J.A.P. Hilhorst van 14 december 1999 en
  - de heer B.G. van Middelaar van 15 december 1999 en 16 juli 2001
- tegen hun aanwijzing dd 13 september 1999 in het Streekplan Provincie Utrecht van het gebied Zevenhuizen in de gemeente Amersfoort ten behoeve van baggerstortactiviteiten;

Gelet op afdeling 7.2 van de Algemene wet bestuursrecht;

Besluiten:

1. De aanwijzing in het Streekplan Provincie Utrecht van het gebied Zevenhuizen ten behoeve van baggerstortactiviteiten blijft in stand.
2. De bij die aanwijzing behorende kaart wordt vervangen door de kaart die is vastgesteld bij de partiële herziening van het Baggerbergingsplan 1997 – 2001 op 10 december 2001.
3. Voor de motivering van dit besluit wordt verwezen naar het bijgevoegde advies dd 20 maart 2002 van de Awb-adviescommissie PS.

Voorzitter,

Griffier,



**Toelichting**

Aan provinciale staten

Krachtens artikel 13 van de Verordening bezwaar, beroep en klachten stellen wij, uw Awb-adviescommissie PS, voor u een ontwerp-besluit op ter beslissing op bezwaarschriften tegen uw besluiten.

Voor de motivering van uw beslissing kunt u naar ons advies verwijzen krachtens artikel 3:49 van de Algemene wet bestuursrecht.

Krachtens artikel 7:13, zevende lid, van de Algemene wet bestuursrecht dient u, als u zou afwijken van het advies, de reden voor die afwijking in uw beslissing te vermelden en dient u het advies met uw beslissing mee te zenden.

Awb-adviescommissie PS

voorzitter,                    Mr T. van Veen

secretaris,                    Mr B. Rietveld



Aan: Provinciale staten van Utrecht  
Van: Awb-adviescommissie PS  
Betr.: Advies inzake de bezwaren tegen de aanwijzing van de baggerstortlocatie Zevenhuizen bij de tweede partiële herziening van het Streekplan Provincie Utrecht  
Datum: 20 maart 2002

---

## 1. Voorgeschiedenis

Op 13 september 1999 heeft u de tweede partiële herziening van het Streekplan Provincie Utrecht vastgesteld. Daarbij is o.m. de laatste alinea van paragraaf 4.4.6, Afvalverwijdering, van dat plan vervangen in die zin dat, met verwijzing naar het Baggerbergingsplan Provincie Utrecht 1997-2001, het gebied Zevenhuizen in de gemeente Amersfoort is aangewezen ten behoeve van baggerstortactiviteiten.

Tegen dit besluit is bezwaar gemaakt door:

- de Belangengroep Geen Uitbreiding Stort (nadien de Vereniging GUS) bij brief van 15 december 1999,
- de heren A.J.P. Hilhorst en J.A.P. Hilhorst bij brief van 14 december 1999 en
- de heer B.G. van Middelaar, aanvankelijk vertegenwoordigd door de Stichting Rechtsbijstand te Leidschendam, nadien door DLV Makelaardij BV te Bennekom, bij brief van 15 december 1999, aangevuld bij brief van 16 juli 2001.

Zevenhuizen is geselecteerd uit tien gebieden op basis van een milieueffectrapport (locatieMER) waarbij voor Zevenhuizen is uitgegaan van een putlocatie. Toen het MER verscheen heeft Smink Afvalverwerking BV echter een vergunning aangevraagd, waarbij werd uitgegaan van de combinatie van een put- en een landlocatie. Omdat het locatieMER onvoldoende informatie bevatte voor een vergelijking van de locaties als voor een put/land-inrichting zou worden gekozen, is een Aanvulling op dat MER gemaakt. Deze is na kritiek verder aangevuld met een gevoeligheidsanalyse voor de toegepaste multicriteria-analyse. Op 19 oktober 2001 is daarover het toetsingsadvies als bedoeld in artikel 7.26 van de Wet milieubeheer uitgebracht. Op 10 december 2001 heeft u vervolgens het Baggerbergingsplan herzien, waarin Zevenhuizen eveneens is aangewezen en waarmee u de aanwijzing in het Streekplan bevestigde. In afwachting van die bevestiging is de behandeling van de bezwaren aangehouden, in overeenstemming met de indieners.

Uw beslissing op de bezwaren is voorbereid door de Awb-adviescommissie PS, krachtens artikel 10, eerste lid, van de Verordening bezwaar, beroep en klachten provincie Utrecht 1996. De commissie is een commissie als bedoeld in artikel 7:13 van de Algemene wet bestuursrecht. Tot 12 februari 2002 konden nadere stukken worden ingediend. Vanaf die datum hebben de stukken ter inzage gelegen. Op 22 februari heeft de hoorzitting plaats gevonden. Als belanghebbende derden zijn daarvoor uitgenodigd de gemeente Amersfoort, niet als zodanig verschenen, en Smink BV. Daarnaast is de hoorzitting aangekondigd in de plaatselijke pers. Het verslag is bij dit advies gevoegd.

## 2. Ontvankelijkheid

Op grond van de jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State was er ten tijde van de totstandkoming van de onderhavige aanwijzing slechts sprake van een voor bezwaar vatbaar besluit in een streekplan als het betreffende plandeel blijkt gaf van een afgewogen oordeel van provinciale staten, als de betreffende plaats of het betreffende gebied voldoende concreet was bepaald en als de aanwijzing was gedaan met het oog op een voldoende concreet aangegeven project of ruimtelijke ingreep. De beide laatste criteria dienden zonedig in onderling verband te worden gezien. Aan deze drie criteria wordt in casu voldaan. Met de aanwijzing van Zevenhuizen is een finale keuze van een locatie voor de berging van bagger beoogd. Zij is vastgesteld na afweging van alle factoren en nadat een tiental gebieden zijn onderzocht en vergeleken. Het gebied is nauwkeurig op een kaart aangegeven en het project, de inrichting van een baggerstort, is eenduidig bepaald. Het feit dat de exacte

inrichting van het gebied ten behoeve van de voor de stort noodzakelijke voorzieningen nog nader moet worden uitgewerkt, doet hier niet aan af.

Krachtens artikel 8:5 van en de bijlage bij de Algemene wet bestuursrecht is geen bezwaar meer mogelijk tegen andere besluiten in een streekplan dan als zodanig aangegeven concrete beleidsbeslissingen. De aanwijzing van Zevenhuizen is niet als zodanig aangegeven. Deze regeling geldt sinds 3 april 2000, maar krachtens artikel VI, derde lid, van de wet van 1 juli 1999, houdende wijziging van de Wet op de Ruimtelijke ordening (Stb. 302), is het recht ten aanzien van de mogelijkheid om bezwaar te maken ingevolge artikel 4a, zevende lid, van die wet zoals dat voordien luidde, tegen een besluit dat ook voordien is bekendgemaakt, gebleven zoals dat toen van toepassing was.

Om discussies over het rechtskarakter van uw aanwijzing in de toekomst te vermijden, stelden uw vertegenwoordigers de commissie voor u te adviseren om nu, bij de beslissing op de bezwaren, aan te geven dat de aanwijzing van de onderhavige locatie Zevenhuizen voor baggerstortactiviteiten een concrete beleidsbeslissing is als bedoeld in het huidige artikel 1 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening. De wet verbindt enkele formele gevolgen aan zo'n aanwijzing. Aan de ene kant kan gesteld worden dat die overeenkomen met wat ook al onder haar vorige versie gold, zodat het niet meer zou zijn dan een verduidelijking. Aan de andere kant zou het echter verder gaan dan de grondslag van de bezwaren, waartegen artikel 7:11 van de Algemene wet bestuursrecht zich verzet. De commissie adviseert u daarom dit voorstel niet te volgen.

De bezwaren zijn binnen de wettelijke termijn ingediend. Nu ook aan de overige desbetreffende vereisten is voldaan, zijn zij ontvankelijk.

### 3. Bezwaren

Samengevat komen de bezwaren op het volgende neer.

Inzake de keus van de locatie:

- Er zijn locaties beschikbaar buiten de provincie en het depot zou wellicht helemaal niet nodig zijn voor baggerspecie vanuit de provincie.

Inzake milieuhygiënische aspecten:

- Er is geen rekening gehouden met de reeds aanwezige stortplaats naast Zevenhuizen.
- Het depot zal de afsluitende kleilaag op zes meter onder het maaiveld doorbreken. Grondwatervervuiling onder dat niveau zal niet door een ringsloot kunnen worden afgevangen, zoals het MER suggereert.
- De locatie zal vogels, meeuwen en kraaien, aantrekken. Deze kunnen ziekten overbrengen, m.n. vogel-TBC, botulisme en salmonellose.
- De vogels zullen geluidsoverlast veroorzaken.
- Er zal extra geluids- en verkeersoverlast ontstaan.
- In het MER is met te weinig mogelijke schadelijke stoffen en organismen rekening gehouden.
- De berekeningen in het MER zijn veelal gebaseerd op vermoedens.

Inzake landschapsbescherming:

- Er zal sprake zijn van visuele overlast en landschapsvervuiling.
- De afwerking zal pas na twintig jaar plaats vinden. Maar dan blijven er storende hoogten in het landschap

Inzake de afstand tot woningen:

- De afstand van 500 meter tot de geplande wijk Vathorst zal onvoldoende zijn om daar geuroverlast te voorkomen. De afstand wordt verder niet gebruikt met betrekking tot andere, reeds aanwezige woningen.



Inzake schade:

- De plaats van de baggerstortlocatie binnen het aangewezen gebied staat nog niet vast. Dit bemoeilijkt eventueel toekomstige uitbreiding van het daarnaast gelegen bedrijf.
- Voor dat bedrijf zal omrij schade en waardedaling ontstaan.

Inzake de omvang van de locatie:

- Voor de stortplaats is 30 ha voldoende. Er wordt echter 92,1 ha aangewezen.

#### 4. Toelichting vanwege uw staten

##### Noodzaak

Uw vertegenwoordigers hebben in de eerste plaats gewezen op de noodzaak voor een baggerdepot in de provincie. De bestaande watersystemen moeten worden onderhouden, willen de veiligheid, de aan- en afvoer van water, en de andere functies, zoals scheepvaart, natuur en milieu en recreatie, niet in het gedrang komen. Tot 2010 moet in deze provincie omstreeks 7 miljoen m<sup>3</sup> baggerspecie klasse 3 en 4 worden verwijderd, waarvan nog slechts 20 % kan worden hergebruikt. Voor 5 miljoen m<sup>3</sup> moet dus stortruimte gevonden worden.

##### Locatiekeus

Binnen de provincie zijn tien potentiële locaties onderzocht in een locatieMER, met als uitgangspunt dat een locatie ten minste 2 miljoen m<sup>3</sup> moet kunnen bergen. In de vergelijking van de milieuaspecten van de locaties blijkt Zevenhuizen het best te scoren. In 1997 hebt u Zevenhuizen aangewezen als locatie geschikt voor baggerstortactiviteiten.

Gedeputeerde staten en burgemeester en wethouders van Amersfoort hebben daarna nog de mogelijkheid laten onderzoeken om buiten de provincie te storten. Dat gaf, mei 2001, geen resultaat. Er zijn grootschalige depots, zoals Slufter en IJsseloog, maar die zijn gereserveerd voor specifieke doelen. Na de aanwijzing in 1997 heeft Smink BV een vergunning voor exploitatie van de stortplaats ingediend. Daarbij werd uitgegaan van een omkaderd putdepot (storten onder en boven het maaiveld). In het locatieMER was voor Zevenhuizen alleen rekening gehouden met een putdepot (storten onder het maaiveld). Daarom is een Aanvulling op het locatieMER gemaakt, waarin met de aangevraagde situatie rekening is gehouden. Tevens is rekening gehouden met het nieuwe gegeven van de bestemming van Vathorst, direct ten zuidoosten van Zevenhuizen. Uit die Aanvulling op het MER bleek dat Zevenhuizen niet meer de meest milieuvriendelijke locatie is, maar dat zij op de tweede of derde plaats komt. Het verschil met de gelijkscorende eerste locaties, De Haan Oost en De Knoest, is echter minimaal.

Omdat het bestaande bedrijf van Smink BV direct naast het gebied Zevenhuizen is gelegen, wat exploitatie van de nieuwe stortplaats aanzienlijk economischer kan maken, is de keus voor dat gebied gehandhaafd.

##### Milieuhygiënische aspecten en landschapsbescherming

Met de aanwezigheid van de al bestaande stortlocatie, met de effecten op bodem en grondwater, met de gezondheidsaspecten, met geurhinder, met verkeershinder en met de landschappelijke inpasbaarheid is rekening gehouden in het locatieMER.

Voorafgaand aan een besluit over een vergunningaanvraag, of aanvragen, zal ten behoeve van zo'n besluit een nieuw, een inrichtings-, MER worden gemaakt, waarbij de nog vast te stellen maatregelen ter voorkoming van de nadelen of beperking van de risico's zullen worden beoordeeld. Pas als over de vergunningaanvraag een positief besluit is genomen, kan met de aanleg van de stortlocatie worden begonnen, uiteraard dan conform de voorwaarden van de verleende vergunning.

##### Afstand tot woningen

In het bestemmingsplan Vathorst is een hindercontour van 500 meter ten opzichte van de baggerstortlocatie opgenomen om eventuele conflictsituaties op milieuhygiënische gronden te voorkomen. In de

jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak zijn kleinere afstanden aanvaardbaar geacht. De gekozen afstand geeft daarom een redelijke mate van zekerheid.

Inmiddels is gebleken dat een klein gedeelte van de locatie, ongeveer een hectare, toch binnen de bestemde contour valt. Er is geen bezwaar tegen het dienovereenkomstig verkleinen van de locatie. In zoverre kunnen de bezwaren gegrond worden geacht.

Voor de bestaande woningen ten westen van de locatie is de afstand gemeten vanaf het midden van de daar aanwezige weg. Deze woningen staan verspreid en een afstand van 500 meter ten opzichte van elke woning afzonderlijk is moeilijk uitvoerbaar. Bij de uiteindelijke inrichting van de locatie zullen uiteraard de wettelijk vereiste minimumafstanden worden gehandhaafd. Mede op basis van het MER dat bij de vergunningaanvraag zal moeten worden opgesteld, zal de vergunningverlener moeten regelen welke afstanden tot het stortfront van de baggerstort en tot andere bedrijfsonderdelen acceptabel zijn. Deze afstanden zullen naar verwachting liggen tussen de wettelijk vereiste minimumafstand en de afstand van 500 m, de afstand die bij het zoeken van een locatie als indicatieve maatstaf is aangehouden.

#### Schade

De aanwijzing zal uitgewerkt moeten worden in een gemeentelijk bestemmingsplan. Op grond van artikel 49 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening kan bij de gemeenteraad een verzoek om schadevergoeding worden ingediend. Tussen de gemeente Amersfoort en de provincie kan overleg plaats vinden zodra er schadeclaims worden ingediend.

#### Omvang van de locatie

De eigenlijke put zal omstreeks 37 ha beslaan. Het totale gebied is 92,1 ha. Het verschil is noodzakelijk voor de bijkomende infrastructuur, zoals aan- en afvoer, bedrijfsgebouwen, groenomzoming, e.d.

### 5. Overwegingen van de Awb-adviescommissie PS

#### Noodzaak

Het onderhoud van de Utrechtse wateren blijft permanent noodzakelijk. De verontreiniging van het slib zal nog voor onbepaalde tijd geconcentreerd storten onvermijdelijk maken. Dit punt wordt bij de bezwaren niet betwist.

Bij de voorbereiding van het baggerbergingsplan is zorgvuldig nagegaan in hoeverre nu en op termijn technieken beschikbaar zijn om de hoeveelheid te storten verontreinigde bagger te verminderen. Daarbij is gebleken dat ook wanneer de baggerspecie wordt gescheiden in een relatief schoon deel, dat niet in een speciale stortplaats hoeft te worden gestort, en een fractie waar de verontreiniging in is geconcentreerd, er nog steeds een grote behoefte bestaat aan een grootschalige baggerstortlocatie zoals met Zevenhuizen wordt beoogd. Ook is overwogen dat technieken om verontreinigde baggerspecie tot bruikbare producten te verwerken op dit moment nog geen oplossing kunnen bieden.

Gezien het vorenstaande en hetgeen daarover in de onderbouwing van het bestreden besluit is gesteld, meent de commissie dat de noodzaak voor het vinden van een baggerstortlocatie duidelijk vast staat.

#### Locatiekeus

In het baggerbergingsplan is ook afgewogen waar het storten van de resterende hoeveelheid verontreinigde bagger mogelijk zou zijn. Op basis van het locatieMER kan verdedigd worden dat Zevenhuizen niet de beste keus is. De voordelen van de andere mogelijkheden zijn echter marginaal. Het argument dat de economische winst vanwege de naast Zevenhuizen gelegen huidige stortplaats van Slink BV daartegen opweegt, is aanvaardbaar. Bruikbare locaties buiten de provincie zijn niet gevonden, zoals is gebleken uit het rapport van DHV Milieu en Infrastructuur BV dd. 31 mei 2001, dat zich bij het dossier bevindt.

Er zijn in deze zaak geen redenen aangevoerd op grond waarvan in dit opzicht aan de zorgvuldigheid van het onderzoek zou moeten worden getwijfeld. De raad van Amersfoort, binnen welke gemeente Zevenhuizen is gelegen, heeft, zo is in de hoorzitting gebleken, burgemeester en wethouders bij motie verzocht naar alternatieven te zoeken, maar daar zijn geen formele conclusies aan verbonden en de gemeente heeft geen bezwaarschrift tegen de aanwijzing ingediend.

De commissie meent dat het MER en de aanwezigheid van Smink BV samen gebruikt kunnen worden als een afdoende motivering voor de locatiekeuze.

#### Milieuhygiënische aspecten en landschapsbescherming

Bij de bezwaren wordt de betrouwbaarheid van het locatieMER betwijfeld.

De commissie onderkent dat niet alle gegevens volledig vast staan en dat niet alle verwachte gevolgen volledig zeker zijn. Zodanige zekerheid zal echter bij de huidige stand van de wetenschap ook niet bereikt kunnen worden.

De landelijke Commissie voor de milieueffectrapportage, ingesteld bij artikel 2.17 van de Wet milieubeheer, wijst in haar toetsingsadvies van 19 oktober 2001 op onzekerheden in toegekende gewichten en in de feitelijke scores. Niettemin concludeert zij: "Hiermee is een goede onderbouwing gegeven van de betrouwbaarheid van de resultaten." (Pag. 3 van het advies.)

De Awb-adviescommissie PS is op basis daarvan van mening dat het locatieMER niet tekortschiet. Een aantal zaken zal nog nader geregeld kunnen en moeten worden bij de inrichting van de locatie. Daar zal echter een inrichtingsMER voor worden gemaakt en daarbij kunnen opnieuw rechtsmiddelen worden gebruikt.

#### Afstand tot woningen

Tot de woningen in Vathorst zal een afstand van 500 meter gehandhaafd worden, tot de lintbebouwing ten zuiden en ten westen van de locatie zal die afstand gelden tot de betreffende weg en dus niet tot de aan die weg gelegen woningen. Het is de commissie in de hoorzitting gebleken dat het hier niet gaat om een norm waaraan belanghebbenden rechten kunnen ontleen. De afstand is gekozen om er zeker van te zijn dat steeds voldaan kan worden aan de wettelijke normen die uit milieuhygiënisch oogpunt in acht moeten worden genomen.

De commissie heeft geen reden om aan te nemen dat bij de inrichting van het gebied niet kan worden voldaan aan de wettelijke normen. Zij heeft er geen bezwaar tegen dat in dit verband de locatie in de zuidoosthoek met een hectare wordt verkleind, zoals u bij de herziening van het baggerbergingsplan al heeft bepaald.

#### Schade

Voor schade die de omwonenden zullen lijden, kunnen zij, na de vaststelling van het bestemmingsplan, krachtens artikel 49 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening een verzoek tot vergoeding indienen bij de raad van de gemeente Amersfoort. Voor zover de schade aan de provincie moet worden toegerekend, is een regeling mogelijk krachtens artikel 31a van de wet.

#### Omvang van de locatie

In bezwaar is aangevoerd, dat de omvang van de locatie te groot is.

De commissie brengt ter zake onder de aandacht, dat de omvang van de locatie 92,1 ha bedraagt. Het staat vast, dat hiervan 37 ha noodzakelijk is voor de feitelijke slibberging. Mistdien is 55 ha beschikbaar voor de infrastructuur en verdere noodzakelijke voorzieningen.

De commissie acht het niet uitgesloten dat in de uitwerking in het bestemmingsplan en bij de vergunningverlening zal blijken dat deze 55 ha niet geheel nodig zal zijn. Zij meent evenwel dat terecht is besloten de locatie enigermate ruim te bemeten. Het is immers niet op voorhand te voorzien hoeveel oppervlakte de verder inrichting uiteindelijk zal eisen. Bovendien moet er ruimte zijn om onvoorziene ontwikkelingen op te kunnen vangen. Wanneer uiteindelijk zou blijken, dat met minder dan de 55 ha kan worden volstaan kan de begrenzing van de locatie vrij eenvoudig worden aangepast.

#### Conclusie

Gezien het vorenstaande onderkent de commissie dat de aanwijzing nadelige gevolgen kan hebben voor degenen die in de nabijheid van de locatie wonen. Zij meent evenwel dat deze voor een deel kunnen worden ondervangen en in elk geval niet opwegen tegen de belangen die gemoeid zijn met het kunnen beschikken over de stortplaats.

Zij acht de bezwaren daarom ongegrond. Met betrekking tot de hectare in de zuidoosthoek van het gebied, waarvoor u bij de herziening van het baggerbergingsplan al heeft besloten dat zij kon vervallen, kunnen de bezwaren gegrond worden geacht.

#### 6. Advies

De commissie adviseert u de aanwijzing van het gebied Zevenhuizen als baggerstortlocatie in het Streekplan Provincie Utrecht in stand te laten, maar de daarbij gevoegde kaart te vervangen door de kaart die u al op 10 december 2001 heeft vastgesteld bij de partiële herziening van het Baggerbergingsplan.

De Awb-adviescommissie PS

Voorzitter,

T. van Veen

Secretaris,

B. Rietveld

Verslag hoorzitting

Datum:	Vrijdag 22 februari 2002
Aanwezig:	<ul style="list-style-type: none"> <li>• AWB-bezwarencommissie Prov Staten: mr. T. van Veen (voorzitter), dhr. G. van den Berg, mw. mr. M.L.A.A. de Bont, drs. M. Odijk, drs. P. Wagenaar, dhr. D. van der Wilt, dhr. B. Rietveld (secretaris), mw. R. Bosschermüller (notulist).</li> <li>• De bezwaarden: namens de Vereniging Geen Uitbreiding Stort dhr. Van de Wetering en dhr. Den Uijl, Dhr. &amp; Mw. van Middelaar en hun gemachtigde mw. van Cooten, dhr. A.J.P. Hilhorst, dhr. J.A.P. Hilhorst</li> <li>• Namens de Provincie Utrecht: mw. mr. J.G.J. Kamp (gedeputeerde), mw. J.G. Kuipers, dhr. J. de Rooij, mw. K.J.J. Obdeijn, mr. N.S.J. Koeman</li> <li>• Namens de firma Smink: dhr. Story (directeur) en zijn advocaat, dhr. Otten</li> </ul>
Betreft	: Besluit tot aanwijzing van het gebied Zevenhuizen t.b.v. baggerstortactiviteiten

---

De voorzitter opent de hoorzitting en stelt de leden van de commissie voor aan de aanwezigen.

Dhr. Odijk wil hierop gelijk een punt van orde aankaarten. Hij is namelijk verbonden aan het secretariaat van de commissie voor de milieueffectrapportage en vraagt of de belanghebbenden op grond daarvan bezwaar hebben tegen zijn deelname in de adviescommissie. Bij de advisering over dit MER was dhr. Odijk overigens niet betrokken.

Dhr. Van de Wetering zegt dat er bij de MER-rapportage geen rekening is gehouden met de bezwaren bij de omwonenden. De voorzitter deelt hierop mee dat dit los staat van de vraag van dhr. Odijk. Hierna wordt vastgesteld dat er geen bezwaren zijn tegen de commissiedeelname van dhr. Odijk en wordt de hoorzitting voortgezet.

Dhr. Van Veen geeft vervolgens een uiteenzetting over het besluit van 13 september 1999 tot partiële herziening van het Streekplan 1994 waarbij de locatie Zevenhuizen is aangewezen als grootschalige baggerstortplaats. Voorts stelt hij vast dat er bezwaren zijn ingediend door omwonenden van deze locatie en de Vereniging Geen Uitbreiding Stort namens de toekomstige bewoners in het plan Vathorst.

Dhr. Van Veen heeft geconstateerd dat er 3 categorieën bezwaren zijn ingediend:

1. tegen de locatie zelf; met name de overlast van een baggerstort op die locatie, de nadelige gevolgen voor het verkeer en de overbodigheid van de baggerstort.
2. Tegen de inrichting van de locatie.
3. Tegen de gevolgen die het zal hebben voor het bedrijf en het woongenot van dhr. Middelaar.

De laatste twee punten komen te zijner tijd bij de inrichting aan de orde. Nu gaat het alleen om de locatiekeuze.

Dhr. Van Veen geeft vervolgens het woord aan de bezwaarden.

Namens de Vereniging Geen Uitbreiding Stort brengt dhr. Van de Wetering de volgende zaken naar voren.

- Op een informatieavond in 1997 is men geïnformeerd over het feit dat onderzocht zou worden of er eventueel een ondergronds baggerstortdepot in Zevenhuizen zou kunnen komen. Inmiddels is er echter al sprake van een depot dat deels ondergronds en deels bovengronds is.
- Ondanks de wijzigingen in de originele plannen is er toch weer gekozen voor Zevenhuizen, terwijl de geschiktere locatie De Haar Oost niet verder is onderzocht. Dit heeft waarschijnlijk te maken met de overeenkomst die bestaat tussen de Gemeente Amersfoort en de Firma Smink, waarin zou zijn vastgelegd dat de Firma Smink een grote schadevergoeding krijgt als de baggerstort niet in Zevenhuizen komt.
- Aan de 500 metergrens zou niet kunnen worden getornd. Deze is echter gemeten vanaf het midden van de Zevenhuizerstraat in plaats van dat men uit is gegaan van de achterkant van de huizen. De uitleg die hiervoor is gegeven is dat het aan de Zevenhuizerstraat gaat om lintbebouwing. Dhr. Van de Wetering kan zich er niet in vinden dat dit als argument wordt gebruikt om de 500 metergrens niet aan te houden.
- Er is slechts één landschapsarchitect geweest die de plannen met betrekking tot de baggerstortlocatie heeft getoetst. Hierbij is totaal geen rekening gehouden met de bezwaren die er toen al lagen. De MER-commissie heeft ook niets met de bezwaren gedaan.
- De tarieven die worden gevraagd voor het storten van bagger zijn f. 45,00 tot f. 107,00 per kubieke meter. Dit kan veel goedkoper.
- De stankoverlast van de bestaande stort is nu al te groot. Hoe moet het dan wel niet worden als er ook nog bagger gestort gaat worden?

- In dit kader is ook de hindercontour niet volledig afgemaakt.
- De stort lekt nu al, de grond is vervuild. Wat gaat men doen als dit bij de aanleg van de baggerstortplaats blijkt. En kan men overzien wat er gebeurt als de bagger in aanraking komt met deze vervuilde grond?

Dhr. Hilhorst wil het reeds ingediende schriftelijke bezwaar aanvullen met het volgende punt.

- Hij verwijst naar het Toetsingsadvies van 19 oktober 2001, bladzijde 5, de laatste 2 alinea's met betrekking tot de geuroverlast: hierin wordt geconstateerd dat Zevenhuizen slechter scoort dan de andere locaties. Er is nu al in een straal van 2,5 kilometer geuroverlast en door de baggerstort zal dit alleen maar erger worden.

Mw. van Cooten brengt namens de familie Middelaar de volgende punten naar voren.

- Het bedrijf van de familie Middelaar ligt voor het grootste deel in het zoekgebied. De aanwijzing en de uiteindelijke komst van de baggerstort beïnvloedt het gehele bedrijf.
- Het brengt grote onzekerheden met zich mee, met name in verband met de op handen zijnde uitbreiding van het bedrijf.

Gedeputeerde mw. mr. J.G.J. Kamp geeft vervolgens namens Provinciale Staten een toelichting over de noodzaak voor een baggerdepot in de Provincie Utrecht en de geschiktheid van de locatie Zevenhuizen.

Deze toelichting is aan de aanwezigen op schrift uitgedeeld en deze wordt hier als herhaald en ingelast beschouwd.

Mr. N.S.J. Koeman, eveneens optredend namens Provinciale Staten, geeft hierna een toelichting naar aanleiding van de ingediende bezwaren. Ook zijn toelichting is op schrift uitgereikt en wordt hier als herhaald en ingelast beschouwd.

In reactie op de opmerkingen van dhr. Van de Wetering van de Vereniging Geen Uitbreiding Stort wil dhr. Koeman nog het volgende opmerken.

- Hij zal niet ingaan op een overeenkomst die al dan niet zou bestaan tussen de gemeente Amersfoort en de Firma Smink. De besluitvorming over de aanwijzing van de baggerstortlocatie is hiervan niet afhankelijk. De Provincie heeft puur en alleen een planologische beslissing genomen.
- Ook op de opmerkingen over tarieven en het lekken van de stort gaat dhr. Koeman niet verder in, omdat deze zaken de besluitvorming evenmin beïnvloeden.

Als verdere aanvulling brengt dhr. Koeman nog enige zaken naar voren.

- Uit jurisprudentie is gebleken dat stortlocaties op 250 tot 300 meter van de bebouwing ook zijn goedgekeurd. Ten opzichte daarvan heeft men dus met 500 meter een zeer ruime marge aangehouden. De provincie gaat echter akkoord met het verkleinen van de locatie met ongeveer één hectare in de zuid-oosthoek, waar de afstand van 500 meter tot Vathorst anders niet gehaald zou worden. In zoverre kunnen de bezwaren dus gegrond worden verklaard.
- Er zijn recente rapporten over de geuroverlast. Hierbij is een zeer strenge geurnorm van 4 snuffeleenheden aangehouden. Hier wordt momenteel door de Firma Smink niet aan voldaan en de firma zal dan ook maatregelen moeten nemen om wel aan de norm te kunnen voldoen.

Dhr. Van Veen vraagt dhr. Koeman waarom de Provincie er zoveel waarde aan hecht om vast te stellen dat het hier gaat om een concrete beleidsbeslissing.

Dhr. Koeman antwoordt hierop dat men hiermee de lijn volgt die de Staten van Utrecht in 1999 hebben ingezet. Inhoudelijk is het goed dat bij keuzes als deze knopen worden doorgehakt en de verantwoordelijkheid ervoor te nemen. Bovendien is het voor de bezwaarden relevant te weten dat er bezwaar tegen deze beslissing openstaat.

Dhr. Van Veen vraagt zich vervolgens af hoe concreet deze concrete beleidsbeslissing is. De gemeente zal de concrete baggerstort uiteindelijk gaan aanwijzen. En het kan ook nog zo zijn dat, als niemand het initiatief neemt, de baggerstort er helemaal niet zou kunnen komen.

Dhr. Koeman antwoordt hierop dat het de verantwoordelijkheid van de Provincie is dat de baggerstort er gaat komen. Nadere invulling van het gebied is nog wel mogelijk. Er zijn echter geen terugvalopties bijvoorbeeld als de Firma Smink er geen zin in zou hebben.

Dhr. Van Veen vraagt voorts of de Provincie deze baggerstortlocatie heeft mogen aanwijzen. Als dit bijvoorbeeld voor de rechter zou komen, hoe zou hij over deze beslissing oordelen.

Dhr. Koeman antwoordt dat het mogelijk is dat een rechter oordeelt dat een beslissing geen concrete beleidsbeslissing is als de beslissing heel erg vaag is. Daar is in dit geval echter geen sprake van.

Dhr. Van Veen vraagt waar de 500 metergrens vanaf de as van de weg vandaan komt. Waarom is er een verschil tussen een Vinexlocatie en de woningen aan de Zevenhuizerstraat?

Mw. Kamp antwoordt hierop dat er een ruime contour is aangehouden met het oog op de MER-rapportage.

Mw. Kuipers vult dit aan met het volgende. In de Geluidhinderwet is de norm vastgesteld op 250 tot 300 meter. Bij het maken van de plannen was er sprake van dat deze norm zou worden aangescherpt voor geluid en mogelijk in de toekomst ook voor geur. Daarom is er rekening gehouden met een veilige ruime norm van 500 meter. De huizen aan de Zevenhuizerstraat zijn verschillend gelegen, dichterbij of verder van de weg.

Tenslotte is er bij de toekennen van plussen en minnen rekening gehouden met het feit dat de huizen binnen deze straal van 500 meter konden liggen en daardoor heeft Zevenhuizen op dat punt lager gescoord.

Dhr. Van Veen merkt op dat de bewoners daar niets aan hebben, waarop mw. Kuipers aangeeft dat bij de daadwerkelijke inrichting van het gebied rekening zal worden gehouden met alle woningen.

Dhr. Koeman vult hierop aan dat de 500 metergrens een norm is voor de rubricering in de MER-rapportage en niet is bedoeld als norm bij de inrichting van het gebied. Men is bij het zoeken naar de locatie op een ruime marge van 500 meter gaan zitten, om bij de uiteindelijke inrichting een vergunbare locatie te kunnen bouwen.

Dhr. Van Veen vraagt hoe hard deze grens dan uiteindelijk is.

Dhr. Koeman antwoordt dat het niet zo is dat er binnen deze grens geen huizen komen te staan.

Dhr. Van Veen vraagt in hoeverre er dan bij de inrichting van het gebied van die 500 meter kan worden afgekibbeld.

Mw. Kamp antwoordt hierop dat dat in feite wél zou kunnen gebeuren, zolang men binnen de vastgestelde grenzen blijft.

Dhr. Van Veen stelt naar aanleiding hiervan vast dat de 500 metergrens een zachte grens is en dat het dus een zekerheidsgrens is om aan de wettelijke voorwaarden te kunnen voldoen.

Dhr. Koeman reageert hierop door te zeggen dat men zich de vraag kan blijven stellen of het niet wenselijk of verstandig is om de baggerstort uiteindelijk te plaatsen op 400 tot 450 meter van de bebouwing, maar dat hier verder nog geen beslissing over is genomen.

Dhr. Van de Wetering merkt op dat er helemaal geen rekening is gehouden met een straal van 500 meter. Binnen het gebied ligt namelijk nog een manege annex kinderboerderij. Deze ligt op 200 meter van de Zevenhuizerstraat. Bovendien zijn er huizen in Calveen en Nieuwland die binnen de straal van 500 meter liggen.

Mw. Kuipers antwoordt hierop dat Nieuwland en Calveen vastgestelde bestemmingsplannen zijn en dat daarmee wel degelijk rekening is gehouden.

Dhr. Van Veen vraagt dhr. Geurts, ambtenaar bij de gemeente Amersfoort, maar aanwezig als waarnemer en niet als gemachtigde, hoe het ervoor staat met de inrichting van het baggerdepot.

Dhr. Geurts antwoordt hierop dat de Gemeente Amersfoort formeel van de plannen omtrent het baggerdepot heeft kennis genomen. Er is geen bezwaar gemaakt, hetgeen als een impliciete instemming kan worden beschouwd.

Mw. Kamp geeft aan dat gedeputeerde staten en B & W in Amersfoort de noodzaak van het baggerdepot hebben ingezien. De raad van de gemeente is tegen de komst van het depot. De gemeente is echter gedurende een half jaar, van 6 november 2001 tot 6 mei 2002, nog de gelegenheid gegeven om naar een alternatief te zoeken.

Dhr. Geurts antwoordt hierop dat het bestemmingsplan Lindenboom in behandeling is geweest. Naar aanleiding daarvan is er in de raad ook een discussie gevoerd over de baggerstortlocatie. De raad heeft een motie aangenomen waarin b en w is gevraagd om alternatieven te zoeken voor de baggerberging en alternatieve bestemmingen voor de locatie Zevenhuizen. Er zijn echter geen formele consequenties aan verbonden.

Dhr. Van de Wetering reageert hierop door te zeggen dat de gemeente Amersfoort wel degelijk aan het kijken is of ze een andere bestemming kunnen vinden voor het gebied waar nu de baggerstort gepland is. Hij vraagt zich af wanneer mevrouw Kamp voor het laatst hierover contact heeft gehad met de gemeente Amersfoort.

Dhr. Otten reageert hierop door op te merken dat het vreemd zou zijn als de gemeente de provincie zou overrulen.

Dhr. Van de Wetering zegt vervolgens dat de er in de gemeenteraad een motie is aangenomen dat de stort er niet zal komen.

Dhr. Van Veen vraagt hoeveel verandering er nog mogelijk is tussen de locatie-MER en de feitelijke inrichting van het gebied en of al bekend is wat Smink er mee wil gaan doen.

Dhr. Koeman antwoordt hierop dat de planologische beslissing blijft liggen, wat en of Smink er uiteindelijk ook mee doet.

Dhr. Van Veen vraagt vervolgens hoe het is geregeld met de planschade. Met name dhr. Middelaar wordt daarvoor verwezen naar de gemeente, maar de provincie is feitelijk de veroorzaker van de eventuele schade. Zo ontstaat de mogelijkheid dat dhr. Middelaar heen en weer gestuurd gaat worden tussen de gemeente en de provincie.

Dhr. Koeman antwoordt hierop dat op grond van artikel 31A WRO de mogelijkheid bestaat om de kosten naar een hogere instantie door te sluisen. Daar kan over gepraat worden tussen gemeente en provincie.

Dhr. Van de Wetering reageert hierop door te zeggen dat in de samenwerkingsovereenkomst tussen de gemeente Amersfoort en Smink is vastgelegd dat de gemeente Amersfoort de planschade zoveel mogelijk moet beperken, maar dat Smink de schade die toch ontstaat zal moeten betalen.

Dhr. Van de Wetering heeft hieruit geconcludeerd dat de gemeente Amersfoort de schadeclaims zoveel mogelijk moet afwimpelen.

Mw. Kamp antwoordt hierop dat dat helemaal niet zo bedoeld wordt. Men bedoelt hiermee dat bij het maken van het bestemmingsplan zoveel mogelijk moet worden geprobeerd schade bij omwonenden te voorkomen.

Dhr. Van Veen vraagt hoeveel woningen binnen de invloedssfeer van de baggerstortlocatie liggen.

Volgens dhr. Van de Wetering zijn dit 28 woningen.

Dhr. Van Veen licht zijn vraag toe door te zeggen dat hij bij de bezichtiging van de locatie alleen een open vlakte zag met alleen wat lintbebouwing.

Dhr. Van de Wetering legt uit dat dit komt, omdat geen rekening wordt gehouden met Calveen en Nieuwland.

Volgens mw. Kuipers is rekening gehouden met meer dan 20 huizen binnen de invloedssfeer van de locatie.

De heren van de Wetering en Hilhorst zijn het hier niet mee eens, het zouden veel meer huizen zijn.

Mw. van Cooten merkt op dat de term zoekgebied wordt gebruikt. Dit geeft het beeld dat in het aantal hectares van het zoekgebied wordt gezocht naar een locatie voor de baggerstort. Het zoekgebied zelf is dus ruimer dan de feitelijke baggerstort. Ze krijgt nu echter de indruk dat het hele gebied zal worden benut.

Dhr. Koeman antwoordt hierop dat het hele gebied benut gaat worden voor het baggerdepot en de bijbehorende voorzieningen.

Dhr. Van de Wetering is naar aanleiding van deze opmerking van mening dat de invloedssfeer in dat geval nog veel groter gaat worden.

Mw. van Cooten concludeert dat het in feite dus geen zoekgebied is.

Dhr. Van Veen heeft het zo geïnterpreteerd dat er nog variatie mogelijk is in de indeling van het gebied. Hij vraagt de firma Smink hier een toelichting op te geven.

Dhr. Otten antwoordt hierop dat er een verschil is tussen wat er nodig is voor alleen een baggerstort en datgene wat er omheen gebouwd moet worden. In het bestemmingsplan zal moeten worden aangegeven waar alles komt, gebaseerd op de inrichtings-MER.

Dhr. Hilhorst geeft aan dat in de eerste vergunningsaanvraag al is aangegeven dat de baggerstort 35 hectare in beslag gaat nemen.

Dhr. Otten ontkent dit niet, maar er moeten ook wegen en dergelijke omheen komen.

Dhr. Van Veen concludeert dat er een stuk van het gebied over blijft. Hoe groot is de feitelijke put?

Dhr. Story antwoordt 35 hectare.

Dhr. Van Veen stelt vervolgens dat de overige voorzieningen dus op het resterende grondgebied komen.

Mw. van Cooten stelt vast dat er dus helemaal geen sprake is van een zoekgebied. De gehele 90 hectare zal dus benut gaan worden. In de voorbeschouwingen was echter gezegd dat niet het hele gebied benut zou worden.

Dhr. Koeman beaamt dat er in het onderzoek inderdaad sprake was van zoekgebieden. Het begrip zoekgebied is gerelateerd aan de te onderzoeken locaties en niet aan de locatieomvang.

Dhr. Van Veen merkt op dat het gebruik van het woord "zoekgebied" er op duidt dat er binnen het gebied nog wordt gezocht.

Dhr. Van de Wetering geeft aan dat de firma Smink pas 20 hectare van het gebied heeft aangekocht en het er dus op lijkt dat Smink nooit de intentie heeft gehad om het overige deel te gebruiken.

Dhr. Hilhorst merkt nog op dat hij bang is dat men de overige 60 hectare op termijn zal gaan gebruiken om ook de rest van de bagger van de provincie daar te storten.

Dhr. Van de Wetering merkt op dat het verkeersplan slecht is geregeld. De dumpers en dergelijke mogen niet over de A1, omdat ze te zwaar zijn. Daardoor zullen ze door Zevenhuizen, Nieuwland en Calveen rijden. Temeer daar de Lindenboomsestraat wordt afgesloten.

Dhr. Van Veen antwoordt hierop dat het verkeer geregeld gaat worden in het bestemmingsplan.

Dhr. Story reageert vervolgens door te zeggen dat er vrijwel geen dumpers zullen worden gebruikt door Smink.

Bovendien zal de rondweg Amersfoort Noord worden aangepast.

De vrachtauto's kunnen wel gebruik maken van de A1 en vervolgens van de rondweg.

Dhr. Van de Wetering antwoordt dat de vrachtwagens dan nog altijd door de woonwijken zullen moeten rijden.



Dhr. Otten stelt vervolgens dat de verkeersafwegingen en de afwikkeling ervan gedaan zullen worden door B & W van de gemeente Amersfoort. In het bestemmingsplan voor de baggerstort zal dit verder aan de orde komen.

Na vastgesteld te hebben dat men verder geen vragen of opmerkingen meer heeft, deelt dhr. Van Veen mee dat de beslissing op bezwaar in Provinciale Staten wordt behandeld op 8 april 2002.

Het verslag van de hoorzitting zal aan de deelnemers worden toegezonden. Naar aanleiding van de hoorzitting zal door de bezwaarcommissie een advies aan Provinciale Staten worden afgegeven.

Voorzitter,

T. van Veen

Secretaris,

B. Rietveld